

Fővárosi Ítéltábla

Az ügy száma: 4.Pf.20.300/2025/9.

A felperesek:

I.r. felperes I. rendű

felperes címe

II.r. felperes II. rendű

felperes címe

A felperesek képviselője:

ügyvéd1 Ügyvédi Iroda (ügyintéző: ügyvéd1 ügyvéd) az I. és II. rendű felperesek
képviselésében

ügyvéd1 címe

Az alperes:

alperes

alperes címe

Az alperes képviselője:

ügyvéd2 Ügyvédi Iroda (ügyintéző: ügyvéd2 ügyvéd)

ügyvéd2 címe

A per tárgya: szerződésszegéssel okozott kár megtérítése

Az elsőfokú bíróság: Fővárosi Törvényszék

A fellebbezéssel támadott határozat száma: 28.P.20.654/2024/20.

A fellebbezést benyújtó fél: I-II. rendű felperesek

Í t é l e t

A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyja.

Kötelezi az I. rendű felperest, hogy 8.093.699 (nyolcmillió-kilencvenháromezer-hatszázkilencvenkilenc) forint + áfa, a II. rendű felperest, hogy 12.176.617 (tizenkétfélmillió-százhetvenhatezer-hatszázötvenhét) forint + áfa másodfokú perköltséget 15 napon belül fizessen meg az alperesnek.

Az ítélet ellen fellebbezésnek nincs helye.

I n d o k o l á s

[1] Az I. és II. rendű felperesek 2018. augusztus 30. napján külön-külön keretszerződés Keretszerződést (a továbbiakban: keretszerződés) kötöttek az alperessel. A keretszerződésekben a felek abban állapodtak meg, hogy a felperesek jogosultak minden, az Üzletszabályzat mindenkor hatályos D mellékletében feltüntetett szolgáltatás neve szolgáltatás vonatkozásában egyedi ügylet kötésére, így például határidős deviza adásvételi, valamint deviza opciós ügylet megkötésére. Az alperes üzletszabályzata (a továbbiakban: üzletszabályzat) A.II.5.2.3. pontja szerint a telefonon keresztül történő ügyletkötés során a felek egy vagy több telefonbeszélgetésben egyeztethetnek egymással az egyedi ügyletre vonatkozó információkról. Telefonon keresztül az egyedi ügylet azonban csak akkor és azzal jön létre, ha egy megszakítatlan telefonbeszélgetés alatt az üzletfél, illetve meghatalmazottja ajánlat kérésére a értékesítés az üzletszabályzat különös részében meghatározott, az adott szolgáltatás neve szolgáltatásra vonatkozó kötelező tartalmi elemeket tartalmazó ajánlatot ad, és azt az üzletfél, illetve meghatalmazottja az adott megszakítatlan telefonbeszélgetés alatt teljes terjedelmében, módosítás nélkül elfogadja. A üzletszabályzat B.III.1.3. pontja tartalmazta a határidős deviza adásvételre vonatkozó egyedi ügylet létrejöttéhez, míg a üzletszabályzat B.III.5.2. pontja pedig a deviza opciós ügylet létrejöttéhez szükséges feltételeket. A felperesek meghatalmazták egyéb érdekeltet, hogy a képviselőjükben nagy kockázatú határidős deviza ügyleteket, valamint deviza opciós ügyleteket kössön. A meghatalmazott 2020. márciusáig több száz alkalommal kötött ügyleteket telefonon az alperesnél. A felek telefonon történő ügyletkötései során szóban nem hangzott el minden alkalommal a üzletszabályzat B.III.1.3. pont és a B.III.5.2. alpontjaiban felsorolt valamennyi feltétel. A veszteséges ügyletekből eredően az alperes az I. rendű felperessel szemben 589.369.971 forint, a II. rendű felperessel szemben 997.661.168 forint követelést érvényesített, mely összegekkel a felperesek fizetési számláit megterhelte.

[2] A felperesek a Fővárosi Törvényszék előtt 28.P.20.984/2022. szám alatt indult peres eljárásban a keresetükben szerződésszegéssel okozott kártérítés címén az I. rendű felperes részére 589.369.971 forint, míg a II. rendű felperes részére 1.019.136.247 forint és azok késedelmi kamata megfizetésére kérték kötelezni az alperest arra hivatkozással, hogy az alperes a vele kötött fizetésiszámla-szerződéseket megszegte, mivel fizetési számláikat megbízásuk nélkül terhelte meg.

[3] Az elsőfokú bíróság a 28.P.20.984/2022/18. számú kijavított ítéletével a felperesek keresetét elutasította. Ítélete indokolásában megállapította, hogy az alperes a felperesek üzletszabályzat II.12.2. pontjában adott meghatalmazása, valamint a Polgári Törvénykönyvről szóló 2013. évi V. törvény (Ptk.) 6:396. § (2) bekezdése alapján járhatott el, így mindkét terheléstípus szerződésszerű volt.

[4] A felperesek fellebbezése folytán eljáró Fővárosi Ítéltábla a 4.Pf.20.599/2023/8. számú végzésével az elsőfokú bíróság kijavított ítéletét hatályon kívül helyezte és az elsőfokú bíróságot új eljárásra és új határozat hozatalára utasította, a felperesek fellebbezési eljárásban felmerült költségét 2.000.000 forint + áfa, továbbá 2.500.000 forint, míg az alperesét 2.000.000 forint + áfa mértékben állapította meg.

[5] A megismételt eljárásban a felperesek keresetüket megváltoztatták és kérték, hogy a bíróság kötelezze az alperest az I. rendű felperesnek 589.369.971 forint és ebből 1.689.115 forint után 2019. október 1. napjától, 7.500.000 forint után 2019. október 2. napjától, 15.223.218 forint után 2019. október 17. napjától, 341.332.550 forint után 2020. március 18. napjától, 61.899.705 forint után 2020. március 19. napjától, 53.431.500 forint után 2020. március 20. napjától, 108.293.883 forint után 2020. március 24. napjától a kifizetés napjáig járó, a Ptk. 6:48. § (1) bekezdése szerinti mértékű késedelmi kamata, míg a II. rendű felperesnek 997.661.768 forint és ebből 560.000 forint után 2019. április 30. napjától, 2.094.370 forint után 2019. június 20. napjától, 9.240.743 forint után 2019. november 19. napjától, 6.754.000 forint után 2020. február 21. napjától, 22.543.550 forint után 2020. március 16. napjától, 394.825.642 forint után 2020. március 18. napjától, 43.750.000 forint után 2020. március 20. napjától, 517.893.463 forint után 2020. március 20. napjától a kifizetés napjáig járó a Ptk. 6:155. § (1) bekezdése szerinti mértékű késedelmi kamata, valamint a perköltség megfizetésére. A keresettel érvényesített jogként a Ptk. 6:142. §-át és a 6:143. §-át jelölték meg.

[6] Az alperes szerződésszegő magatartásaként módosított keresetükben nem a fizetésiszámla-szerződés megszegésére, hanem arra hivatkoztak, hogy az alperes a keretszerződés részét képező üzletszabályzat A.II.9.6. pontját szegte meg. Jogállításuk szerint az alperes és a felperesek között nem jöttek létre a megjelölt egyedi ügyletek, mivel a felek a telefonbeszélgetés során nem állapodtak meg a üzletszabályzat B.III.1.3. és B.III.5.2. pontjában meghatározott valamennyi feltételben. Ezért az alperes a üzletszabályzat A.II.9.6.

pontjának megszegésével terhelte meg fizetési számláikat a létre nem jött egyedi ügyletekből eredő követeléseivel, amivel kárt okozott a felpereseknek.

[7] Az alperes ellenkérelmében a kereset elutasítását kérte. Állította, hogy a felperesek fizetési számláit jogszerűen terhelte meg, az egyes terhelések a felek között létrejött szolgáltatás neve ügyletek elszámolásából eredtek. A perrel érintett egyedi ügyletek létrejöttek, a felek kölcsönös és egybehangzó szerződési akarata a csatolt leíratok alapján megállapítható, melyet a felperesek ügyletkötést követő magatartása is igazol. Az egyedi ügyletek tartalmát nem kizárólag az egyes hanganyagokban kifejezetten és szó szerint megállapított szerződési feltételek adják, hanem ezen felül a üzletszabályzat és az egyéb feltételek által, valamint a felek ügyletkötési gyakorlata által meghatározott tartalmi elemek, ez utóbbiak a Ptk. 6:63. § (5) bekezdése alapján váltak a szerződés részévé. A terhelések jogalapja a fizetési számlán lévő szabad egyenleg terhére történő érvényesítés esetén a felperesek üzletszabályzat A.II.12.2. pontja szerinti előzetes jóváhagyása, az óvadékként zárolt fedezetek esetén – az előzetes hozzájáruláson túl – az óvadékból való közvetlen kielégítési jog gyakorlása a üzletszabályzat A.II.9.6. pontja és A.II.7.3.2.2. pontja alapján. Mindezek okán szerződésszegést nem követett el.

[8] A keresetet összecszerűségében is vitatta arra hivatkozással, hogy a felperesek nem csak a terhelésekkel, hanem az egyedi ügyletek alapján teljesített jóváírásokkal is kötelesek elszámolni. Ezért a keresetnek történő helyt adás esetén e követelését elsődlegesen a keresettel szemben anyagi jogi kifogásként érvényesítette, másodlagosan azt beszámítási kifogásként is előterjesztette.

[9] Az elsőfokú bíróság ítéletében a keresetet elutasította, és kötelezte az I. rendű felperest, hogy 14.671.450 forint, míg a II. rendű felperest, hogy 23.962.231 forint perköltséget tizenöt napon belül fizessen meg az alperesnek.

[10] Indokolásában megállapította, hogy a felek között szolgáltatás neve szolgáltatásra irányuló keretszerződés jött létre, melyben meghatározták annak kereteit, hogy a felperesek milyen feltételek mellett adhatnak megbízást az alperesnek a üzletszabályzat-ben meghatározott szolgáltatásokra és milyen feltételek szerint kell elszámolni. Nem volt vitatott, hogy a felperesek meghatalmazottja, egyéb érdekeltl és az alperes között telefonos kommunikáció zajlott, ahogy annak tartalma sem. A felperesek lényegében arra hivatkoztak, hogy a üzletszabályzat A.II.5.2.3. alpontja meghatározta, hogy milyen feltételek mellett jöhetnek létre az egyedi ügyletek, amelyek nem teljesültek. Az elsőfokú bíróság álláspontja szerint a jogvita megoldása szempontjából közömbös, hogy miként kell értelmezni a üzletszabályzat A.II.5.2.3. alpontjának rendelkezéseit: a feleknek az egyedi ügylet megkötése érdekében a üzletszabályzat különös részében meghatározott feltételekben meg kell állapodni, vagy ezeket kifejezetten közölni is kell egymással egy megszakítatlan telefonbeszélgetés során. Az elsőfokú bíróság elsőként azt vizsgálta, hogy ha a feleknek a keretszerződés alapján elegendő – akár ráutaló magatartással, a kialakult gyakorlat szerint, vagy akár árfolyamra történő szóbeli utalással – megállapodniuk a megbízás általuk lényegesnek minősített feltételeiben, ez esetben a üzletszabályzat alpontja ezen feltételek körét határozza meg. A Ptk.

6:63. § (2) bekezdésére utalással a telefonbeszélgetések leirata alapján megállapította, egyik fél sem juttatta kifejezésre, hogy az egyedi ügyletet ne kívánná megkötni. Ezzel ellentétben a felek kommunikációja eredményeként létrejöttek egyedi ügyletek, melyeket a felek a fizetési számlákon történő jóváírás, a pozíciók megnyitása, lezárása, a teljesítés elfogadásával kölcsönösen teljesítettek. Ha viszont akként kell értelmezni a keretszerződés rendelkezéseit, hogy annak alapján csak akkor jön létre az egyedi ügylet, ha egy megszakítatlan telefonbeszélgetés során kifejezetten el is hangzik minden alkalommal az összes szerződési feltétel (attól függetlenül, hogy abban a felek már más módon megállapodtak), akkor a felek azt szabják meg, hogy milyen alakban kell kifejezésre juttatni az egyedi szerződés létrehozására irányuló jognyilatkozataikat. Ez esetben a üzletszabályzat hivatkozott alpontjának rendelkezése a felek olyan megállapodása, amely az alperes jognyilatkozatára meghatározott alakot rendel és az alperes jognyilatkozata a Ptk. 6:6. § (1) bekezdése alapján csak ebben az alakban érvényes. Kétségtelen, hogy a telefonbeszélgetések nem tartalmazták a üzletszabályzat különös részében az egyedi ügyletekre meghatározott összes feltételt, ez alapján az alperes jognyilatkozatának érvénytelensége merülhet fel. A felperesek azonban hangsúlyozták, hogy nem hivatkoznak az egyedi ügyletek érvénytelenségére, hanem azok létre nem jöttét állítják. A Kúria gyakorlata szerint pedig az alakiség megsértésének jogkövetkezménye még abban az esetben is a szerződés érvénytelensége, ha kizárólag az egyik fél jognyilatkozata szenved alaki hibában. E körben idézte a Kúria Pfv.VI.20.113/2021/6. és Gfv.III.30.404/2022/2. számú határozataiban kifejtetteket.

[11] Mindezeket követően az elsőfokú bíróság érvényesített jog hiányában is vizsgálta, hogy szükséges-e anyagi pervezetés körében tájékoztatni a felpereseket a kérelmük ellentmondásairól, azaz arról, hogy az egyedi ügyletek érvénytelenségére kellene hivatkozniuk. Figyelembe vette, hogy a felperesek nem tiltakoztak a prémiumok jóváírásával szemben, csak a veszteséges egyedi ügyleteket kifogásolták, azt is utólag, és keresetük összecszerúségét is kizárólag a veszteséges ügyletek alapján határozták meg, a prémiumot pedig meg kívánták tartani. Az alperes az ellenkérelmében elszámolta a prémiumokat, amit a felperesek kifejezetten elleneztek. Ez azt bizonyítja, hogy az egyedi ügyletek végrehajtásakor a felperesek elfogadták az alperes teljesítését, ahhoz még a perindítást követően is ragaszkodtak. Mivel a felperesek elfogadták a telefonbeszélgetések alapján létrejött egyedi ügyletek végrehajtását, ezért azok érvénytelenségére sem hivatkozhatnak a Ptk. 6:94. § (1) bekezdése értelmében. Ezért a bíróságnak nem volt olyan kötelezettsége, hogy a felpereseket tájékoztassa nyilatkozatuk ellentmondásairól, mivel keresetük nem ellentmondásos, hanem alaptalan. Nincs tehát jelentősége annak, hogy a feleknek a üzletszabályzat-ben meghatározott kötelező tartalmi elemekben meg kellett volna állapodniuk vagy szóban is nyilatkozni kellett volna ezekről a feltételekről, és annak sem, ha akár a megállapodás, akár a szóbeli nyilatkozat nem tartalmazta teljeskörűen a üzletszabályzat A.II.5.2.3. alpontjában meghatározottakat, kizárólag annak, hogy a felperesek elfogadták az egyedi ügyletek teljesítését. A teljesítés elfogadása kizárja a kereset megalapozottságát, ezért azt az elsőfokú bíróság elutasította.

[12] A felperesek fellebbezésükben elsődlegesen az elsőfokú bíróság ítéletének hatályon kívül helyezését és az elsőfokú bíróság új eljárásra és új határozat hozatalára utasítását, másodlagosan az elsőfokú ítélet megváltoztatását és keresetük teljesítést, valamint az alperes másodfokú perköltségben marasztalását kérték.

[13] Fellebbezésük indokolásában arra hivatkoztak, hogy az elsőfokú ítélet mind a szerződés létrejötte, mind annak érvénytelensége kapcsán jogsértő. Elsődlegesen azzal érveltek, hogy a üzletszabályzat A.II.5.2.3. pontja nem az alakisággal kapcsolatos feltételt határoz meg, ezért az érvénytelenség körében előadott ítéleti okfejtés téves. A Ptk. 6:6. §-a alakiság alatt a különböző írásbeli formák előírását érti. Ilyen alaki előírást a üzletszabályzat nem tartalmazott, és arra a felek sem hivatkoztak. A vitatott feltétel nem arról szól, hogy milyen alakban, hanem hogy milyen tartalommal kell megtenni a jognyilatkozatot ahhoz, hogy alkalmas legyen a szerződés létrejötte, mint joghatás kiváltására. A rendelkezés első része kifejezetten az egyedi ügylet létrejöttét és nem érvénytelenségét nevesíti. A Kúria Gfv.III.30.404/2022/6. számú határozata sem az elsőfokú ítélet okfejtését, hanem éppen a felperesi álláspontot támasztja alá. A Ptk.-ban elkülönül egymástól a szerződés létrejöttének és érvényességének kérdése, alaki hibája a létező jognyilatkozatnak lehet, és a létrejött szerződés érvénytelenségét eredményezheti, de nem vezethet a szerződés létre nem jöttéhez. Mivel a üzletszabályzat nem alaki követelményt támasztott, ezért a feltétel nem teljesülésének következménye nem a szerződés érvénytelensége, hanem annak nem létezése. Az elsőfokú bíróság a kifejtettek okán jogkérdésben eltért a Kúria közzétett határozatától, és összemosta a szerződés létrejöttét és érvénytelenségét, megsértve ezzel a Ptk. 6:63. §-át.

[14] A felperesek azzal is érveltek, hogy az elsőfokú bíróság az érvénytelenségi ok észlelése kapcsán megsértette a polgári perrendtartásról szóló 2016. évi CXXX. törvényt (Pp.), és a bizonyítékok kirívóan téves mérlegelésével jutott arra a következtetésre, hogy a teljesítést elfogadták, így az érvénytelen szerződés konvalidációjára került sor. Az érvénytelenség észlelése tekintetében arra hivatkoztak, hogy a Ptk. 6:88. § (1) bekezdése teszi lehetővé, hogy a bíróság hivatalból észlelje a szerződés semmisségét. Semmisségre azonban a felek egyike sem hivatkozott, és az elsőfokú bíróság sem adott arról tájékoztatást, hogy a semmisségi ok fennálltát észlelte. Emiatt az elsőfokú ítélet sérti a Pp. 342. § (3) bekezdését, mert anélkül állapította meg a szerződés semmisségét és konvalidációját, hogy erre kereset lett volna. Eljárása pedig amiatt ütközik a Pp. 237. § (3) bekezdés b) pontjába, mert az anyagi pervezetési kötelezettségének akkor is eleget kellett volna tennie, ha úgy ítélte meg, hogy az egyedi ügyletek teljesítésének elfogadása miatt azok érvénytelenségére nem hivatkozhatnak. Iratellenesen állapította meg az elsőfokú bíróság a teljesítés elfogadását is. A perben világossá tették, hogy alaptalan gazdagodás jogcímén megillesheti az alperest követelés velük szemben, és csak annyit állítottak, hogy az anyagi jogi kifogás ezen igény érvényesítésére nem alkalmas jogi forma. Az a tény, hogy addig nem kívántak elől járni az elszámolással, míg több mint másfél milliárd forint követelésük áll fenn az alperessel szemben, nem értelmezhető akként, hogy elfogadtak érvénytelen szerződéseknek megfelelő tényleges állapotot. Mindezek alapján a rendelkezésre álló bizonyítékok téves mérlegelésével jutott az elsőfokú bíróság arra, hogy a teljesítés elfogadásával az érvénytelennek minősített szerződésben foglaltaknak megfelelő tényleges állapot a felek egyező akaratából létrejött. Megítélésük szerint az elsőfokú bíróság más keresetet bírált el, mint amit előterjesztettek, és csak az elsőfokú ítéletből szereztek tudomást arról, hogy az elsőfokú bíróság hivatalból érvénytelenségi okot észlelt, melynek hivatalból az orvoslását is megállapította. E körülményekről a feleket a per során nem tájékoztatta, ezáltal megfosztotta a feleket álláspontjuk és nyilatkozataik előadásától.

[15] A szerződések létrejötte tekintetében elsőként arra hivatkoztak, hogy az ítéletből ugyan kikövetkeztethető, hogy az elsőfokú bíróság álláspontja szerint a szerződések létrejöttek, azonban az elsőfokú bíróság ezen álláspontját nem indokolta meg, ami az ügy

érdemére kiható jogsértés. Az elsőfokú ítélet nem tér ki arra, miért téves az a felperesi érvelés, hogy a üzletszabályzat A.II.5.2.3. pontja a szerződés létrejöttére irányadó rendelkezést tartalmaz, és azt sem válaszolja meg, hogy létrejött-e a felek között e feltételekben megállapodás. Mivel az elsőfokú ítélet a szerződés létrejöttével kapcsolatban a Pp. 346. § (4) bekezdése szerint semmilyen indokolást nem tartalmaz, ezért a Pp. 381. §-a alapján az ítélet hatályon kívül helyezésének van helye.

[16] Amennyiben az elsőfokú ítélet eleget tesz az indokolási kötelezettségének, úgy az érdemben is a hibás: a felek között nem jött létre szerződés. Az alperes élt a Ptk. 6:63. § (2) bekezdésében biztosított felhatalmazással, a üzletszabályzat-ben tételesen meghatározott valamennyi feltételt lényegesnek minősítette, amikor úgy rendelkezett, hogy az azokban történő megállapodás a szerződés létrejöttének feltétele. A üzletszabályzat a Ptk.-tól eltérően azt is rögzítette, hogy a szerződés csak akkor jön létre, ha minden feltétel egy megszakítatlan telefonbeszélgetés során hangzik el. Az egyedi ügyletek között egyetlen olyan beszélgetés sincs, amelyben egy telefonbeszélgetés során a felek valamennyi feltételben megállapodtak volna, ezért a szerződések nem jöttek létre. Az elsőfokú ítéletben foglaltakkal szemben a Ptk. szerint a felek akaratnyilatkozatának nem abban kell egybehangzónak lenni, hogy nem kívánnak szerződést kötni. Önmagában az, hogy a üzletszabályzat-ben írt feltételek nem teljesültek, a szerződések létre nem jöttét eredményezi.

[17] Az alperes fellebbezési ellenkérelmében – tartalma szerint – az elsőfokú bíróság ítéletének helybenhagyását és a felperesek másodfokú perköltéségből marasztalását kérte.

[18] Azzal érvelt, a telefonos beszélgetésekről készült leíratok igazolják, hogy valamennyi ügylet esetében fennállt a felek között a kölcsönös és egybehangzó szerződési akarat az adott egyedi ügylet megkötésére. A felek nem mulasztottak el megállapodni a szerződéses feltételekben. Egyes feltételeket más feltételek által határoztak meg, egyes feltételeket a üzletszabályzat előre meghatározott, míg egyes feltételek esetében a felek gyakorlata, illetve az üzleti gyakorlat a Ptk. 6:63. § (5) bekezdése alapján vált a szerződés tartalmává. Az egyedi ügyletek tartalmát tehát a felperesi érveléssel szemben nem kizárólag az egyes hanganyagokban kifejezetten és szó szerint megállapított szerződési feltételek adják. A felpereseknek az ügyletkötésekről haladéktalanul megküldött visszaigazolások pedig valamennyi szerződési feltételt írásban rögzítették, amit a felperesek minden esetben megkaptak és egyetlen alkalommal sem tették vitássá, hogy az abban írt tartalommal jött létre az egyedi ügylet. A felek közötti szándékegyeséget a felperesek ügyletkötést követő magatartása is igazolja, így az, hogy a visszaigazolásokkal szemben kifogást nem nyújtottak be, a kifizetett prémiumokat, az óvadéki zárolásokat és az ügyletek létrejöttét a napi riportok ismeretében nem kifogásolták, a jóváírások és terhelések ellen sem éltek kifogással az írásbeli elszámolások ellenére. A kereset szerinti első 2019. évi terheléseket követően 2020. márciusáig újabb és újabb ügyleteket kötöttek, az I. rendű felperes 2020. márciusában a jelentős veszteségekre pótlólagos fedezetet is biztosított. A felperesek a megkötött ügyletek zárolásáról is rendelkeztek, ami szintén azt igazolja, hogy létrejötnék tekintették a lezárni kért ügyleteket. Mindez bizonyítja, hogy az egyedi ügyleteket a felperesek is létrejötnék tekintették.

[19] Osztotta az elsőfokú bíróság azon álláspontját, hogy ha a üzletszabályzat A.II.5.2.3. pontját akként kell értelmezni, hogy valamennyi ügyletkötési feltételt szóban kell kimondani, akkor ez a felek által kikötött alakiság, melynek megsértése esetén az érvénytelenség jogkövetkezménye merülhet fel. A felperesek azonban nem hivatkoztak érvénytelenségre, ezért a fellebbezés érvénytelenséggel kapcsolatos részei is kívül esnek a másodfokú eljárás keretein. Ugyanakkor még ha az egyedi ügyletek érvénytelenek is lennének, a teljesítésre figyelemmel azok érvényessé váltak a Ptk. 6:94. § (1) bekezdése értelmében. Az elsőfokú ítélet egyértelműen megállapította, hogy az egyedi ügyletek a felek konszenzusa alapján létrejöttek, csak másodlagos érvelésként fejtette ki az alakisággal kapcsolatos álláspontját. Hivatkozott arra is, hogy a felperesek az elsőfokú eljárásban tett nyilatkozataikat a teljesítés elfogadása és az elszámolás körében fellebbezésükben kiegészítették, akként nyilatkoztak, mintha nem ellenezték volna a teljeskörű elszámolást, ezzel szemben az elsőfokú eljárásban az elszámolás és a beszámítási kifogás elutasítását kérték. Fenntartotta az elszámolás és beszámítás iránti nyilatkozatait is.

[20] A fellebbezés nem alapos.

[21] A felperesek fellebbezésükben elsődlegesen az elsőfokú ítélet hatályon kívül helyezését, másodlagosan annak megváltoztatását és keresetük teljesítését kérték, ezért az elsőfokú bíróság ítéletének nem volt a Pp. 358. § (5) bekezdése értelmében jogerőre emelkedett rendelkezése, így azt a másodfokú bíróság teljes egészében bírálta felül a fellebbezési kérelem és annak indokai mentén.

[22] A felperesek hatályon kívül helyezésre irányuló elsődleges kérelme egyetlen indokaként az indokolási kötelezettség megsértését mint az ügy érdemére kiható jogszabálysértést jelölték meg.

[23] Az ítéltábla e körben mindenekelőtt hangsúlyozza, a másodfokú bíróságot a fellebbezési eljárásban a fellebbezési kérelem korlátai kötik. Ilyen fellebbezési korlátnak minősül a Pp. 370. § (1) bekezdés és 371. § (1) bekezdés b) pontja alapján nem csak a fellebbezési kérelem, hanem annak indokai is. A másodfokú bíróság felülbírálati jogkörét csak a fellebbezési kérelem e korlátai között gyakorolhatja. A Pp. 381. §-a értelmében a hatályon kívül helyezés alapját kizárólag a másodfokú eljárásban nem orvosolható, az ügy érdemi eldöntésére kiható lényeges eljárási szabálysértés képezheti. A felperesek elsődleges fellebbezési kérelmük indokaként a Pp. 346. § (4) bekezdésének megsértését állították, mely eljárási jogszabálysértés azonban nem áll fenn. Az elsőfokú bíróság a Pp. 346. § (4) bekezdésében írt, a jogi indokolásra kiterjedő indokolási kötelezettségének eleget tett, ítélete ugyanis a fellebbezésben foglaltakkal szemben a [38] bekezdés utolsó mondatában kifejezetten tartalmazza annak megállapítását, hogy az egyedi szerződések létrejöttek, ahogy azt is, hogy az elsőfokú bíróság mely tényekből és milyen jogi érvelés mentén, a Ptk. 6:63. § (2) bekezdése alapján következtetett a szerződések létrejöttére. Hangsúlyozandó az is, a Pp. 381. §-a alapján az elsőfokú ítélet hatályon kívül helyezésére csak olyan eljárási szabálysértés

szolgálhat, amely miatt az elsőfokú eljárás megismétlése vagy kiegészítése szükséges. Az ítélet Pp. 346. § (4)-(5) bekezdésének megfelelő indokolása azonban nem a felek perceseekménye, hanem a bíróság kötelezettsége, így még annak hiányossága sem eredményezheti az elsőfokú ítélet Pp. 381. §-a szerinti hatályon kívül helyezését. Mindezek alapján a fellebbezésben megjelölt eljárási szabálysértés okán nincs helye az elsőfokú ítélet hatályon kívül helyezésének, ezért az ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét érdemben bírálta felül.

[24] Az elsőfokú bíróság a tényállást helyesen állapította meg, az ítéltábla az érdemi döntésével is egyetértett, annak jogi indokait részben osztotta a következők szerint.

[25] A felperesek az elsőfokú ítélet megváltoztatása iránti másodlagos fellebbezési kérelmük indokaként mindenekelőtt arra hivatkoztak, hogy az elsőfokú ítéletben mind az érvénytelenség, mind pedig az egyedi ügyletek létrejötte körében kifejtettek jogszabálysértők.

Bár az elsőfokú bíróság ítéletében nem állapította meg, hogy a üzletszabályzat A.II.5.2.3. pontját miként kell értelmezni, mivel a jogvita elbírálása szempontjából azt közömbösnek tartotta, azonban a feltétel mindkét értelmezése, így az egyedi ügyletek létrejötte, illetve azok érvénytelensége tekintetében is állást foglalt.

[26] A üzletszabályzat A.II.5.2.3. pontjában rögzített azon szerződési kikötés, miszerint az egyedi ügylet akkor jön létre, ha a felek az üzletszabályzat különös részében (a jelen perbeli esetben a üzletszabályzat B.III.1.3. és B.III.5.2. pontjaiban) írt feltételekben – az ajánlat és annak elfogadása útján – megállapodnak, a szerződés létrejöttét érintő kikötés, azt szabályozza, hogy a feleknek a szerződés létrejöttéhez mely feltételekben kell megállapodniuk. A felperesek állításával szemben pusztán annak kikötésével, hogy az ajánlat adására és annak elfogadására egy megszakítatlan telefonbeszélgetés alatt kell sor kerüljön, nem jelenti azt, hogy a feltételeknek szóban kell elhangoznia, ilyen kikötést a üzletszabályzat idézett rendelkezése nem tartalmaz. Hangsúlyozza az ítéltábla, még ez utóbbi értelmezés sem vezethetne az egyedi szerződések létre nem jöttének megállapításához. Amennyiben ugyanis a kikötés azt tartalmazná, hogy a üzletszabályzat különös részében írt feltételeknek egy megszakítatlan telefonbeszélgetés során szóban el kell hangzania, az már a Ptk. 6:6. § (1) bekezdése szerint a szerződés alakszerűségi követelménye lenne, aminek hiánya a szerződés érvénytelenségét eredményezné. Összefoglalva: a szerződés létrejöttét csak az a tény érinti, hogy a felek a üzletszabályzat B.III.1.3. és B.III.5.2. pontjai írt feltételekben a telefonbeszélgetések alatt – akár szóban, akár a szerződés más felételeire, akár a köztük kialakított gyakorlatra utalással – megállapodtak-e, ha pedig igen, a szerződés köztük létrejön, és csak a létrejött szerződés tekintetében, és kizárólag erre irányuló jogállítás esetén vizsgálható a szerződés érvénytelensége.

[27] A felperesek jogállítása a perben az volt, hogy az egyedi szerződések nem jöttek létre, mely jogállításhoz a bíróság az egész peres eljárás alatt – ideértve a másodfokú eljárást is – a Pp. 2. § (2) bekezdése és 342. § (3) bekezdése alapján kötve van. Határozata ezért nem terjedhet ki a felperes keresetében nem állított jogra, így sem az elsőfokú bíróság, sem a fellebbezési eljárásban a másodfokú bíróság az egyedi szerződések érvénytelenségét nem

vizsgálhatja. Erre tekintettel az ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletéből mellőzte az ítélet [41]-[42] bekezdésében az egyedi szerződések érvénytelenségével, és annak érvényessé válásával kapcsolatban kifejtetteket, ahogy a fellebbezésben e körben előadottak sem képezhették a másodfokú felülbírálat tárgyát. Kizárólag a fellebbezésben foglaltakra figyelemmel emeli ki az ítéltábla, az elsőfokú bíróság az egyedi szerződések érvénytelenségét hivatalból nem észlelte, és nem is kellett észlelnie, mivel nyilvánvaló semmisség a perbeli esetben nem áll fenn.

[28] Az elsőfokú bíróság pedig helyesen állapította meg ítéletében, hogy az egyedi szerződések létrejöttek. A felek ugyanis a Ptk. 6:63. § (2) bekezdése értelmében minden a üzletszabályzat B.III.1.3. és B.III.5.2. pontjaiban írt, általuk lényegesnek minősített kérdésben megállapodtak, mivel azokat minden esetben tartalmazta vagy a szóbeli kommunikációjuk (pl. a felpereseket azonosító kódszó), vagy az egyedi szerződés részévé vált üzletszabályzat által előre meghatározott tartalom, vagy más szerződési feltétel által meghatározott tartalom, vagy pedig a Ptk. 6:63. § (5) bekezdése alapján a felek egymás között kialakított gyakorlata. Hangsúlyozza az ítéltábla, az, hogy a felek a telefonbeszélgetéseik során nem mondtak ki minden feltételt, a fentebb részletesen kifejtettek szerint nem jelenti, hogy azokban nem állapodtak meg, csupán azt, hogy a megállapodásra nem szóban került sor, hanem azok a üzletszabályzat egyéb feltételei, más szerződési feltételek, vagy a Ptk. 6:63. § (5) bekezdése alapján a felek egymás között kialakított gyakorlata alapján váltak a szerződés tartalmává.

[29] Figyelemmel arra, hogy a per tárgyát képező egyedi szerződések létrejöttek, így az alperes a felek között létrejött keretszerződés – nem vitatottan – részét képező üzletszabályzat A.II.9.6. pontját sem szegte meg, amikor az egyedi szerződésekből eredő követeléseivel a felperesek fizetési számláját megterhelte.

[30] Mindezekre figyelemmel az ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét a Pp. 383. § (2) bekezdése alapján helybenhagyta.

[31] A felperesek fellebbezése nem vezetett eredményre, ezért a Pp. 364. §-a folytán alkalmazandó Pp. 83. § (1) bekezdése szerint kötelesek megfizetni az alperes ügyvédi munkadíjból álló másodfokú perköltségét, melynek összegét az ítéltábla a 17/2024. (XII.9.) IM rendelet 3. § (1) bekezdése alapján felszámított mértékben, áfával növelten határozta meg.

[32] A felperesek a Fővárosi Törvényszék 28.P.20.984/2022/18. számú ítélete elleni fellebbezésükre tekintettel 2.500.000 forint illetéket megfizettek, ezért az ítélet hatályon kívül helyezése folytán megismételt eljárásban az illetékről szóló 1990. évi XCIII. törvény (Itv.) 51. § (1) bekezdése alapján a fellebbezési illeték ismételt megfizetése alól mentesülnek. Ezért az Itv. 80. § (1) bekezdés i) pontja értelmében az ismételten megfizetett 2.500.000 forint fellebbezési illeték visszatérítésére jogosultak.

Budapest, 2026. január 22.

Dr. Molnár Ágnes s.k.
a tanács elnöke

Dr. Szentpáli Judit s.k.
előadó bíró

Dr. Merőtey Anikó s.k.
bíró